

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXLVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

obstat exceptio dolo facis, quia petis, quod statim re-
 stitutus es, & ideo excludi debet, c. dolo facit, ff. de
 regulis iuris, & l. dolo, ff. de exceptio. doli, cum simil.
 ¶ Ultimo ad prædictorū cōfirmationibus, & literis apostolicis
 dictorum de Calderinis, in quibus ipsi creati fuerūt
 Comes cū iuribus, & iurisdictionibus, & imperio di-
 cti Comitatus, & uillarū sine iudicio Camerę Imo-
 lensis, ex quibus darē infertur, q̄ ex cōcessionibus fa-
 ctis illis de Calderinis nō dicitur derogatū literis, &
 cōcessionibus à Iulio secundo dictæ ciuitati factis, &
 cōsequēter nō dicitur derogatū, nec præiudicatū iu-
 rib. dominio, & possessioni dictæ ciuitatis, & Came-
 16 ræ eiusdem, quoniā hæc clausula absque præiudicio
 operatur, q̄ omne ius dictæ cōmunitatis saluū esse
 dicatur, ut colligitur ex ijs, quæ habētur per Ant. &
 alios, i. c. p. uenerabilē, qui fil. sint legit. p. Soz. & Mod.
 in d. l. gallus, & §. quid si tantum, p. lo. And. in addit.
 ad Specu. in tit. de success. ab intesta. in §. 1. Fede. de
 Senis in cōsi. 57. Bal. in auth. præterea, C. de natu. lib.
 Imo. in c. nisi cū pridē, de renunc. Pet. de Anch. in cō
 si. 239. & 154. & Ang. in conf. 30. cum si. allegaris per
 Alex. in d. §. & quid si tantum, in penul. col. ¶ Sed ta-
 mē his nō obstantibus, prout rectē intuentur obstatē
 nō debent, contrariam sententiam proculdubio ue-
 17 riorem esse existimo, q̄ præfati nobiles de Calderi-
 nis, qui de facto ab hominibus dictæ ciuitatis Imolæ
 spoliati, eiecti, & priuati fuerunt sua possessione, uel
 quasi dicti Comitatus, terrarum, & uillarū prædicta-
 rū ante omnia aduersus dictos homines, & cōmun-
 itatē Imolæ sunt ad suam possessionem restituendi,
 ac reintegrandi, l. si quis a se fundum, C. ad l. iul. de ui
 pub. & c. in literis, cum si. de rest. spolia. oīa enim iu-
 ra clamāt spoliatum ante omnia esse restituendū, q̄
 nec nudi cōtēdere, nec inermes inimicis nostris nos
 18 opponere debeamus, c. 1. c. episcopi, & c. reintegran-
 da, 3. q. 1. & c. 2. & c. oportet 3. q. 2. & t̄ ex quo ipsi Cal-
 derini eiecti, & spoliati fuerūt ab hominibus cōitatis
 Imolæ, & cōmunitas ipsa ex hac eiectione utilitatē,
 & cōmodū percipit, quoniā eius nomine officiales
 in dictis locis positi fuerūt, sequitur, q̄ iuris præsum-
 ptione eiectio, ac spoliatio cenetur, ac præsumitur
 facta de mandato dictæ cōitatis, & ideo cōtra illam
 agi potest possessorio recuperandæ super restitutione,
 & condemnatione damnorum illorum de Cal-
 derinis, ut est tex. not. iunctis ijs, quæ ibi dicunt Abb.
 & alij, in c. 1. de rest. spoliat. & arg. tex. not. in c. cōsti-
 tutis, de restib. cū glo. & ibi doct. & habetur per Bar.
 & Alex. in l. in prouinciali, ff. de no. ope. nuncia. in §.
 si quis ipsi pratori, & de bono iure ipsorum Nobiliū
 de Calderinis, qui ius habere dicuntur nedum respe-
 ctu possessionis, uel quasi, à qua fuerūt eiecti, & spolia-
 ti, sed etiam respectu proprietatis, & dominij utilitis,
 quod habēt tanquā feudatarij sedis apostolicæ, à qua
 ipsi titulum habent, ex eorum cōcessionibus aposto-
 licis clarissimē apparet. Clemēs enim Papa septimus
 obsuditorū pacē, quietem, & utilitatē maximē dicta-
 rū uillarū, & terrarū separauit, ac diuisit Comitatus,
 & uillas prædictas à Comitatu, territorio, iu-
 risdictione, & obediētia ciuitatis, & cōitatis Imolæ,
 cui prius per Iulium secundum fuerūt aggregatæ, &
 annexæ, illumq̄ Comitatus, uillas, & terras prædictas
 19 sedi, & Cameræ apostolicæ subiecit, prout ¶ Papa ter-
 ras subiectas sanctæ Romanæ ecclesiæ potest sibi, &
 iurisdictioni suæ immediatē subijcere, & ad se reuo-
 care adeo, q̄ alium superiorem immediatē nō reco-
 gnoscant, ut colligitur ex ijs, quæ ponunt Bal. & alij,
 in l. rescripta. C. de precibus impera. offeren. & arg.
 c. & tēporis cū sequen. cum ibi not. per gl. 16. q. 1. c. si
 cur unire de excels. prælato. & c. cū olim, & c. ex ore

20 cū si. extra de priuileg. cum ibi not. post glo.
 ris enim subiectis Romanæ ecclesiæ, ipse
 in feudū cōcedendi, cui uelit, ut not. de declar.
 c. cū uenissent, post Hostien. de de iudi. q. dicitur
 quā diu uiuit, dicitur dominus rerū, & bonorū
 clesie Romanæ, & potest quadrata rotunda
 re, & tanquam dominus omnia dispositura
 21 à Papa factæ ualent, quādo sunt factæ ex
 & in dubio iusta causa præsumitur, ut ibi
 tanto magis hoc uerum erit, quando iustitiam
 expressa, put in casu nostro in literis à Cle-
 derinis cōcessis fuit expressa: & facit necesse
 tur per gl. in c. quanto, de transla. episcopi. c. &
 iureiuran. in c. propositi, de cōcess. preb. ad
 monasteriū, de statu mona. in c. nō est
 in c. per uenerabilē, qui fil. sint leg. & per
 22 in d. l. rescripta, in quibus locis colligitur
 quāta sit auctoritas, & potestas Papæ, nam
 Imperatore, quia illum deponit, diuisit
 territoria, aufert de iure unius, & alteri
 uocat priuilegia cōcessa maximē subditis
 & cōcessit, & cōcessit, & cōcessit, & cōcessit
 subditis suis sine causa, factas uero nō sub-
 fa, ut bene declarat Pau. de Cast. Bal. & alij
 gna uox. item cū clausula generali nō obstat
 aliq̄ maximē sibi subditū iure suo, ut ibi
 Castr. & præsertim cū causa, immo, & in
 not. uoluit Ang. in l. itē uerberatū, §. 1. si
 qui dixit, q̄ imperator de plenitudine potest
 nobis dominiū auferre etiā nulla causa
 q̄ cōtrariū dicunt, mentiuntur: casus est
 benē à zenone, C. de quadrienn. præcip. &
 23 Ang. in l. antiochēsiū, ff. de priuileg. c. 1. dicitur
 cōcessione, seu priuilegio Papæ, uel principis
 sitū alicuius, siue dominiū, tunc principis
 potest illud ius tollere, eique præiudicare cō-
 nerali etiā nō obstantē, & in subditis etiā
 ut dixi, & not. uoluit Paul. de Castr. & alij
 d. l. fin. C. si cōtra ius, uel util. pub. & la. in
 pra. & optimē in d. l. digna nox, ubi Paul. de
 na uerba ad propositū ponit, & la. in d. l. dicitur
 cit, q̄ supremus princeps, qualis est Papa, potest
 ius alicuius tollere cū clausula nō obstat
 ipse ibi allegat. Ex prædictis ergo indubitan-
 q̄ Papa, qui ciuitati, & cōitati Imolæ ex
 priuilegio concessit terras, uillas, Comitatus
 riuū cū iuribus, & pertinentijs suis, potest
 eius successor ea in totum, uel pro parte
 clausula nō obstatē, & sibi appropriare, nec
 stolicæ unire, & adnectere, cū ea ciuitati
 quā subditē cōcesserit, & ideo post leparatū
 uisionē aliquarū terrarū, & uillarū, quas
 24 licæ uniuir, & reseruauit, potuit de illis
 re, & erigere dignitatem Comitatus, cum
 spectet dignitates facere, & creare, ut habet
 cū uenissent de constitutio. & per doctores
 post Bal. in d. l. rescripta, & dictum Comitatus
 illis terris, & uillis alteri in feudum Comitatus
 dere, cum iure dandi singulis annis centum
 & tributum ecclesiæ Romanæ: ex quo
 ille, qui postea sic in feudum habebit, de-
 tutus aduersus omnes ius in dictis uillis, &
 bere prætendentes adeo, q̄ in illius iurisdictione
 extra iudicialiter molestari nō poterit
 & melius, in l. benē à zenone, C. de quaest.

...ibi not. post...
 ...ecclesie...
 ...potestas...
 ...elit, ut not...
 ...en. de iudi...
 ...inus reru...
 ...quadrata...
 ...omnia dis...
 ...estiones...
 ...o sunt fact...
 ...afumitur, ut...
 ...erit, quando...
 ...o in literis...
 ...sa: & factu...
 ...transla episc...
 ...e, de cõcets...
 ...nona. in c. n...
 ...l. sint leg. &...
 ...us locis collig...
 ...restas Papa...
 ...ponit, diuidi...
 ...nus, & alter...
 ...maximè sub...
 ...arias, & cõc...
 ...tas uero nõ...
 ...Cast. Bal. &...
 ...generali nõ...
 ...u iure suo, ut...
 ...usa, immo, &...
 ...bererat, S. i...
 ...plenitudine...
 ...tia nulla cau...
 ...untur: casus...
 ...drien. prescri...
 ...fi. C. si contra...
 ...s. si is, p. quo...
 ...C. de quadri...
 ...le priuileg. cre...
 ...Papa, uel prin...
 ...u, tunc prin...
 ...e prejudicare...
 ...in subdito...
 ...de Castr. &...
 ...util. pub. &...
 ...na nox, ubi Paul...
 ...it, & las. in d...
 ...qualis est Papa...
 ...ulula nõ obli...
 ...tis ergo indub...
 ...bitati Imole...
 ...uillas, Comitatus...
 ...ntijs suis, potuit...
 ...m, uel pro parte...
 ...oi appropriare...
 ...re, cū ea ciuitati...
 ...ideo post se...
 ...& uillari, quæ...
 ...potuit de illis...
 ...Comitatus, cum...
 ...& creare, ut hab...
 ...io. & per doct...
 ...& dictum Comita...
 ...in feudum Comita...
 ...guis annis cert...
 ...manar: ex quo...
 ...idum habebit, d...
 ...is in dictis uillis...
 ...g, in illius...
 ...ari nõ potuit...
 ...none, C. de qua...
 ...Papa, postquam diuisit, & separauit dictu comi-
 ...terras a comitatu, & territorio ciuitatis Imo-
 ...sedi apostolicæ uni-
 ...No bilibus de Calderinis in
 ...sub certo cõsu, & tributo, & sic cũ utili
 ...de qua in li-
 ...quæ sequitur, qd cõcessio
 ...erit etiam cũ præiudi-
 ...Imola: & ipsi Calderini sunt rui ab om-
 ...uillis terris, & uillis possunt mole-
 ...comuni, uel collegio, & maxi-
 ...quæ nullum ius potest præ-
 ...separatiõe, de
 ...diuisione, & separatiõe, de
 ...de gbus in literis dictõrũ de Calderi-
 ...dominiũ utile ex titu. inãto
 ...occasiõe illius ipsi dictas
 ...possessione, uel quasi
 ...non potuerunt, nec debuerũt de-
 ...uiolenter priuari, ac spoliari sua
 ...comunitate ciuitatis
 ...offi. i. les dictõrũ de Calderinis
 ...Calderini incontinenti, & ma-
 ...Præsides uni põt, debet ante
 ...aliquid ipsis de iure
 ...sunt ad suam possessio-
 ...si ciuitatis Imola: ius
 ...terris, & prædictis habere
 ...in comitatu, terrisq; prædictis habere
 ...C. ad l. iul. de ui. &
 ...concludo,
 ...comunitas, uel ciuitas ius aliqd habuit, ex
 ...nominis cõmissio quod ipsa
 ...actibus postea sublequitur, &
 ...supplicio: te-
 ...per supra dicta,
 ...cum ad sedẽ, de restit. ipolia cũ sim. ibi
 ...in pœna suũ ip-
 ...dixit, uel dicere
 ...C. unde ui, &
 ...6 maximè circa finẽ. ¶ Et quo-
 ...cõstitutio difficilis cõstitut in
 ...ad fauorẽ dictæ cõ-
 ...iure null
 ...ad ad responso
 ...q dõcessio fa-
 ...iure null
 ...legẽ
 ...in rub. de
 ...met
 ...sua
 ...sibus
 ...concessionem, &
 ...tam, ut not.
 ...Bar. in l.
 ...util.

pub. & in extrauag. ad reprimẽ. in uer. nõ obliã. & in
 l. i. ff. de uulga. & pupil. & Alex in cõsi. 103. uol. 4. &
 licet multa essent obstãtia, tamẽ princeps, seu Papa
 cõtrariam dispositionẽ faciẽdo, & aliter disponẽdo
 censetur omnia obstãtia tollere per simplicẽ, & ge-
 neralẽ clausulam non obstãtibz quibuscũque in cõ-
 trarium facientibus, ad tradita per Bal. in authen. na-
 uigia, C. de furtis, & colligitur etiã ex ijs, quæ uoluit
 Paul. de Cast. in locis allegatis, & maximè in d. l. fi.
 C. si contrarius, uel util. pub. Præterea et si essent
 in iis casibus, i quibus specialis, & expressa, ac de uer-
 bo ad uerbum mẽtio faciẽda esset, tamẽ ex quo Papa
 in literis, & concessiohibz factis Calderinis appo-
 suit in clausulis obstãtiũ, q tenor omnium. & quo-
 rumcũque obstãtiũ habeatur pro expresso, & usus
 fuit uerbis aptis tollere oĩa, quæ prius sub quacũq;
 uerborũ forma cõcessa, & ordinata essent, sufficit ad
 hoc, ut sufficierẽt dicatur derogatũ omnibus cõtẽtis
 in literis Iulij cõmunitati Imola: cõcessis, ut not. uo-
 luit Bal. in c. cũ dilecta. in ult. col. de referip. Bal. &
 Ang. in l. omnes, C. de præscrip. triginta anno. Ang.
 in l. sed si quis, S. quæsitum in ult. col. ff. si quis cautio.
 & las. in d. l. fin. in fin. uer. C. si cõtra ius, uel util. pub.
 30 ¶ Hæc pcedũt etiã, si de iure tertij agatur, nam, & si
 clausula nõ obstãtibz operetur solũ, quando agitur
 de iure principis, & non de iure tertij, de quo mẽtio
 expressa est faciẽda, ut dixit Bal. in authen. hoc inter
 liberos, C. de testa. in 1. col. ad fin. in uer. de clausula
 autẽ, quæ ponitur, tamẽ ex quo Clemens Papa in suis
 literis apposuit clausulam derogatoriam multũ præ-
 gnantẽ, & maximè dicendo, q tenor obstãtium ha-
 beatur pro expresso, etiam si specialis mẽtio de uer-
 bo ad uerbu faciẽda esset, sufficit ad hoc, ut iuribus
 dictæ cõtrati a Iulio 2. concessis derogatum dicatur.
 31 ¶ Rursus quæuis princeps non possit absque iusta
 causa utilitatẽ publicã concernẽte tollere dominiũ
 de iure naturali, uel gẽtũ factõ, pprio ipsius domini,
 puta ex cõtractu, uel ex alia hominis dispositione ac-
 quisitum, ad tradita p doct. in d. l. fi. & per Inno. in c.
 quæ in ecclesiãrũ, de cõstitut. cum si. tamen quando
 ex factõ, seu priuilegio principis fuit alicui subdito
 ius, seu dominiũ, uel quasi acquisitum, tunc etiam
 absque causa iusta princeps facit per cõtrariã sim-
 plicem dispositionẽ cũ simplici clausula non obstã-
 te ius, & dominiũ illud tollere potest, ut uoluit Paul.
 de Castr. & alij, in d. l. digna uox, & c. ueniẽs, ubi ha-
 betur, de præscrip. cum causa uerõ absque dubio iu-
 ri, & dominiõ etiam nõ subditi, qui causam ab ipio
 principe habuit, præiudicare potest, ut uoluit Paul.
 de Cast. in d. l. digna uox, i ult. col. Sed in casu nostro
 Clemens Papa ex pluribus iustis causis motus fuit ad
 cõcedẽdum dictis Calderinis, & sic ad præiudicãdũ
 iuribus dictæ cõmunitatis, ergo, & c. & omnino uidẽ
 dus est Paul. de Cast. in d. l. fi. in 2. col. & in d. l. referi-
 pta, ubi differẽtiã facit, an ius, hoc est dominiũ sit ali
 cui acquisitũ suo factõ, ut ex suo cõtractu, an nõ ex
 suo cõtractu, sed ex iure gẽtium, uel naturali, an ue-
 rõ ex priuilegio, & concessione principis, & fuerit
 subditus, qui a principe acquisiuerit, & hoc ultimo
 casu cõcludit, q princeps põt illud ius, & dominiũ
 tollere, & reuocare, & uel alteri cõcedere, uel pro se
 retinere, & constat principem uoluisse hoc facere,
 quãdo alteri ius illud cõcedit cũ clausula, non obstã-
 tibz cõcessionibus, seu priuilegiis alteri cõcessis, ut
 habetur p doct. in d. l. fi. Sed cõitas Imola: est subdita
 Romanæ ecclesiæ, & illi ius, seu dominiũ in terris, &
 uillis, de quibus agitur, fuit acquisitũ ex priuilegio, &
 cõcessione ac factõ principis, & nõ ex suo cõtractu,
 ergo ius, & dominiũ illud etiã absq; causa, & multo
 magis cum causa iusta a principe, & a Papa reuoca-
 ri, &

CONSILIVM CXLVIII.

Mis i s literis apostolicis cōcessis tam Stephano de Gozzadmis, q̄ do. Octauio de Rubens, cōcludo, Stephanū esse præferēdū in officio sibi cōcesso, nō obstātibus literis p̄ facti, do. Octauij. Ad q̄ dicēdū moueor ex pluribus, & primo, quia aliud uidetur esse officium, q̄ dicitur Stephanus habuit, obtinuit, atque possedit, & aliud, quod fuit do. Octauio cōcessum, ut ex tenore utriusque rescripti deprehēditur, nā secundum ea, quæ mihi proponuntur, in gabella grossa nūcupata inter cætera officia unū est, q̄ uocatur statere olei, & aliud, q̄ uocatur officiu sensariae, seu proxenetæ inter emptores, & uēditores utriusque olei, q̄ quodā modo à dicto officio statere olei depēdet, quæ officia solita, & consuetata sunt dari diuersis personis, ut probabitur: Sed do. Octauio cōcessum fuit officiu statere sensariae, & nō officiu sensariae, seu proxenetæ, q̄ dicitur Stephanus habuit, & possedit, ueluti ex tenore literarum, utriusque apparet, ergo dicto do. Octauio nullū ius sup officio dicti Stephani cōpetit, quoniā rescriptū impetratū sup una re nō trahitur ad aliā rē quoquomodo diuersam, & separatā, quāuis a liquo modo cōnexā, & cōiunctā, ac uni potestati subiectā, c. rodolphus, cū gl. de rescri. ubi rescriptū ipetratū cōtra homines dioecanos nō cōprehēdit hōnes ciuitatis, quia dioecesis, & ciuitas dicuntur diuersæ, & separatæ respectu essentis, quāuis respectu subiectionis dicantur eadē, ut ibi per gl. & facit bonus tex. in c. requisisti de rest. ut no. gl. in d. c. rodolphus, nā licet episcopus sit in ecclesia, & cōtra, c. scire 7. q. 1. in dispositio facta, de ecclesia nō cōprehēdit episcopū, nec ē cōtra, quæ essentialiter sunt diuersi: & dicit Abb. quē doct. cōiter sequitur, q̄ quāuis dioecesis quādoq; cōprehēdat ciuitatē, & eius appellacione ciuitas ueniat, tāquā pars sub suo toto, c. unico, cum glo. de rerū permut. in 6. & c. cū episcopus, de offic. ordin. eo. lib. tamē nūquā cōprehēditur, quando essemus in priuilegijs cōcessis in præiudiciū tertij, arg. not. in c. cum olim, de uerb. signi. & not. in c. ordinarij, de offic. ordin. in 6. Sed nos sumus in priuilegijs cōcessis in præiudiciū tertij, ergo dicēdū est aliud esse officiu cōcessū, do. Octauio, & aliud illud, q̄ fuit Stephano cōcessum, cū uerba rescripti hoc patiatur, & de alio uideat loqui rescriptū do. Octauij, & de alio rescriptū alterius, ergo rescriptum do. Octauij nō cōprehēdet officiu concessum Stephano, quia rescriptū nō extrēditur, nisi ad id, in quo uerē, & specificē uerba illius uerificari possunt, etiam si essent eiusdem nominis ut est tex. in c. significante, de rescrip. per quē Inn. ibi, & alij doct. uoluerunt rescriptum propter falsam demonstracionē uitari, & præcipuē quādo essemus in casu, in quo de præiudicio tertij tractaretur p̄ prædicta. ¶ Secūdo positō, q̄ literæ do. Octauij uerificari possent in officio aliā à dicto Stephano impetrato (quod tamē negatur) dico adhuc in eo præterēdū esse dictū Stephanū, cui literæ do. Octauij nihil nocere debēt, quoniā p̄ priuilegium alicui de re aliqua concessum non ualet, quādo in eo nō fit mētio de iusta, & legitima possessione illius, in cuius præiudiciū priuilegium fuit concessum, debet enim in eo exprimi, de possessione, nec sufficit mētio de priuilegio, & de persona illius, ut uoluit Abb. & ibi scriben. in c. 1. de rescrip. c. 3. col. & est tex. ibi que Abb. Inn. & alij, in c. dudū, de priuil. & glo. Io. An. in c. 2. de decimis, in 6. in uer. possessionem, sed dicitur Stephanus fuit in iusta possessione sui officij, & ex iusto titulo, ut clarum est, & de eius possessione iusta in priuilegio do. Octauij nulla mētio facta fuit, ergo, & c. Nec obstat, q̄ quod

EEc in dicto

la agere ex potestate
 oritate superius
 q̄ gratia, & con
 iudicio Camere
 mēra non fuit
 nec simpliciter
 iudicio camere
 & restrictus, hoc
 iudicia de Castilia
 eribus cōsuetudin
 iurisdictiones, &
 literis Clementis
 inis facta dicitur
 est fringat quod ad
 o uidet iuribus au
 obstat, q̄ a gratia
 tus casus in obstat
 mola; ut supra, in
 sione priuata, et
 ciuitas omnino ge
 uribus uulgaribus
 procedere, rebu
 lulij durante, sed
 is, de quibus agit
 entis septimi reu
 satis clare de mō
 & cōcessiois lau
 aliquod ius in di
 tis habere. ¶ Ne
 u agere uolentes
 e possessorio resti
 polij nomine dicit
 ex eo, q̄ notoriē
 iure dictæ cōmuni
 notoria proprietate
 tra illos ad fauorē
 ad decimas de
 abique peccato
 de restit. spolia, &
 ossels. in §. fin. & per
 m quia ipsi obstat
 nā his omnibus
 non esse, q̄ notoriē
 erinis, & notoriē
 totū cōtrarium d
 essio lulij facta dicitur
 derogatum est
 quantum est resti
 & tertiarū prædic
 at de nō iure comm
 alderinis: itē ex hoc
 pro dicta communi
 rium, & præiudici
 ate erāt, per literas
 rinis factas effectus
 non obstat, nec
 ria, nec etiā q̄ in
 o munitatis cōtra
 iudicio spolij ad
 l. naturaliter, &
 s. in d. c. in literis
 restitucionem p̄
 effectum habere
 tis Pape de mō
 de Calderinis
 mines illius resti
 i factas terras, &
 d. c. peccati, &
 inem aliam quæ
 regia per illius

S V M M A E.

Super impetratum super una re non trahitur ad aliam quomodo diuersam etiam conexam.
 Rescriptum facta de ecclesia non comprehendit episcopum, nec est contra. Rescriptum non comprehendit ciuitatem, & quid in priuilegijs concessis in præiudiciū tertij.
 Rescriptum extenditur solum ad id, in quo uerba illius uerē, & specificē possunt uerificari, etiam si essent eiusdem nominis.
 Rescriptum mittitur propter falsam demonstracionem, præsertim quando de præiudicio tertij tractaretur.
 Rescriptum alicui de re aliqua concessum non facta mentione iustæ, & legitime possessione illius, in cuius præiudiciū concessum, non ualet, etiam si de priuilegio, & de possessione mētio facta esset.
 Rescriptum priuilegijs auotis alijs detentatoribus non comprehendit uerā, & legitimos possessores.
 Rescriptum, & possessio diuersa, & in præiudiciū tertij appellatione detentacionis non comprehenditur possessio.
 Rescriptum in præiudiciū tertij non subsistet ex eo, quod uerba large, & improprie uerificentur.
 Rescriptum certa scientia, & motu proprio non operatur in præiudiciū tertij, nisi quatenus uerba clare, & proprie cōprehēdunt.
 Rescriptum iuri alterius præiudiciale debet strictē, & proprie intelligi, & in eo casu semper, in quo minus præiudicet.
 Rescriptum subito concessum quando absque aliqua iusta causa posuit à principe maximē per aliud priuilegium reuocari, & quando secus.
 Rescriptum quando ad importunitatem, & petitionem alterius concessum.
 Rescriptum affectu solet ueritatem impedire.
 Rescriptum non potest sine causa ius alteri acquisitum auferre.
 Rescriptum in hoc præsumitur uelle uti plenitudine potestatis.
 Rescriptum, seu priuilegium precisē mandans, quod amoto quoque detentatore, uel possessore quis admittatur, non est contra ueros, & iustos possessores, ac in re habentes executionem, nisi post secundam principis iussuorem.
 Rescriptum, seu priuilegium huiusmodi redditur suspectum, si reddatur rescriptum deuians ab omni ratione naturalis, & illud non est exequendum, nisi secunda principis iussione expectata.
 Rescriptum præcipiens aliquid precisē fieri absque causæ cognitione, & parte non citata non ualet.

E P I T O M E.

Priuilegium uni de re aliqua concessum, et quo iam ei fuisse ius in re illa acquisitum, nō tollit, nec ei præiudicari per priuilegium postea alteri concessū, & maximē de re aliquo modo diuersa, licet conexa, & cōiuncta illi, de qua præcedēs priuilegiū concessū fuit, ex pluribus hic expressis demonstratur.